

DET KONGELIGE DANSKE
MUSIKKONSERVATORIUM

www.dkdm.dk

DKDM'S GITARENSEMBLE

Mandag 18. marts 2024 kl. 19.30

Studioscenen

Javier Farias:
(1973-)

Nazcan (2016)

- I. Natten, intetheden, livet
- II. En straf af dybder
- III. Ingen trolddom
- IV. De himmelske jægere
- V. Jagten
- VI. Illusionens dans

Guitar: Nichlas Overgaard, Manuel Martínez Ariza, Magnus Sejer Borchersen, Ophelia Sangill, Ludvig Smidl, Zhengnan Xu, Hongjiang Zhao, Dan Eydun Karbech Saxov

Oplæsere: Alvaro Guerra-Acuña og Anna Golovanova Hjortkær

Dirigent: Jesper Sivebæk

Santiago Gutiérrez Bolio:
(1978-)

Suite Marcovaldo – secondo anno (2019)

- VI. L'aria buona (Forår - Hvor floden er mest blå)
- VII. Luna e Gnac* (Sommer - Måne og GNAC)
- VIII. La pioggia e le foglie* (Efterår - Regn og blade)
- IX. Marcovaldo al supermarket* (Vinter – Marcovaldo i supermarkedet)

Guitar: Valde Christensen, Matias Søe, Alvaro Guerra-Acuña, Cecilia Edman Bergman, Loella Marcimain Klintberg, Mads Walmod

Oplæser: Anna Golovanova Hjortkær

Dirigent: Henrik Bay Hansen

*uopførelse

René Eespere:
(1953-)

Our lullabies (2013)

DKDM's gitarensemble

Dirigent: Jesper Sivebæk

Indstudering: Jeppe Estrup

Agustín Castilla-Ávila:
(1974-)

Hex (2019)

DKDM's gitarensemble

Dirigent: Henrik Bay Hansen

DKDM's gitarensemble: Magnus Sejer Borchersen, Valde Christensen, Cecilia Edman Bergman, August Einarsson Rathsach, Dan Eydun Karbech Saxov, Alvaro Guerra-Acuña, Yvette Guo, Loella Marcimain Klintberg, Manu Martínez Ariza, Nichlas Overgaard, Peter Pedersen, Ophelia Sangill, Ludvig Smidl, Matias Søe, Yuxuan Wang, Zhengnan Xu, Yixuan Yin, Hongjiang Zhao, Mads Walmod.

PROGRAMNOTER

Nazcan

The work uses excerpts of *Clarivigilia Primavera*, a Mayan Myth written by Guatemalan writer and poet Miguel Angel Asturias. *Nazcan* was premiered by the San Francisco Conservatory Guitar Ensemble at the Caroline H. Hume Concert Hall of the San Francisco Conservatory of Music, conducted by David Tanenbaum on January 14, 2016.

Suite Marcovaldo

The suite is based on and inspired by the Cuban-Italian author Italo Calvino's book *Marcovaldo* from 1963. The book tells the story of Marcovaldo, the tragicomic protagonist who lives in the city with his wife and children, and constantly daydreams about a better life. His constant craving for a life closer to nature (as well as his resentment for his real circumstances) put him through the wildest situations, in which the hope for change is ignited only to always fall back into the grasp of reality. Calvino's writing is the perfect mixture between fantasy and realism, always showing tenderness and humanity for the protagonist's misfortunes.

The book is structured in an introduction by the author followed by 20 chapters – each one being one of the four seasons through 5 years. My suite takes this structure, where each of the 'years' is written for guitar solo or different guitar ensemble. The first year is written for guitar duo (*primo anno*), and the second for guitar sextet.

The remaining years will be written for guitar solo, trio and quartet. Just like in the book itself, the chapters do not have a specific chronological order – this gives flexibility in terms of programming or performing the movements from the suite.

Hex

The piece, based on the Filipino dance *Malakas at Maganda*, can either be performed by guitar sextet or guitar orchestra in groups of six, and it was commissioned by the Santo Tomas University Guitar Ensemble, Manila.

TEKSTER

Lysvågert forår (1964)

Tekst: Miguel Angel Asturias (1899-1974)

Natten, intetheden og livet,
de enorme enker,
og den tohåandede tatovør af verdener
som Han skabte med sine øjne
og tatoverede med sit solsikkeblik,
skabte med sine hænder, den ene virkelig, den anden en drøm,
skabte med sit ord, en tatovering af rungende spyt,
verdener som han, omend blændet,
forløste fra stilheden med sit øres svungne snegl
og fra den lysende dunkelhed
med sin udslukte konstellation-berøring, med sine fingre, juvelbesatte med tal og kolibrier

Natten, intetheden og livet,
de enorme enker
i lyset af de guldtænkende stjerner,
udsendte der fór vild på den nikkelfarvede himmel
uden at afsløre deres budskab
og den tohåandede tatovør
blændet af den trådlignende regn af øjne.

Jorden blev underkastet
en straf af dybder.
Efter branden, de usynlige regnskyl,
den vendte jordbund, orkanen af mudder,
solens barberblade,
chichicaste-nælden i det levende kød...
en straf af dybder
for at have skabt plads
til den første barbar, ikke den sidste,
til det første menneskedyr,
til den første bøddel
i mit land smedet af honning.

FUGLENE FLYVER, DREVET TIL VANVID
Uden at vide hvor de skal hen...

De vildfarne vinde
Snubler på havet og trevler det op...

Træer bevæger sig.
Nye træer
båret af vande.

Sten bevæger sig.
Spejlinger af fremtidige byer
båret af vande

Der er ingen musik?
Er det din klage,
du, Luften Jæger?
...musik, ja,
men ingen trolddom...
...poesi, ja,
men ingen trolddom...
...malerkunst, ja,
men ingen trolddom...
...billedhuggerkunst, ja,
men ingen trolddom...

“Poesiens ubevægelige bane og dens udfoldelse
i rituel sang, krigsdans, ordleg,
guddommeliggjorte hjerters samtale, dette er vor hemmelighed.
At høre frøbede af stavelser spire og omplante dem
med savlen af den gyldne strofe,
dette er vores rolle som tænkere med musik.
Vi kender den piskende regns puls
i kalendertegningen og den farverige, polykrome kalligrafi
af symboler og astrologiske profetier;
men, givet videre af trolddomssangen,
kan vi ikke være mere end ord-kadavere,
vore tunger gennemhullede af metafor-pile.”

På hvilke tavse lianer fæstner de klokker,
dråber af vand, fiskeskæl, stumper af glas,
træstykker, fingernegle af metal,
for at afprøve nye rungende regnskyl,
de som er den Synlige Troldmands Usynlige Ryg,
han af Musikkens Harpiks, i sit Sydens hus?
Hvilke stokke, ristede over blide flammer, gennemborer de
i deres søgen efter den følelsesfulde trille?
Hvilke sten, poleret med tobak,
bruger de til at glatte trommeskindene?
I hvilken tusind år gammel spiritus blødgør de ocarinaen,
skildpadden, sneglen, stenene
til marimbaens stave?
Tyst er anonyme musikeres sorg i de spørgsmål
der finder vej til ørerne på de Himmelske Jægere.

“DETTE ER VORES VERDEN, VORES STEMME,
vores udfordring, vores manifest!”

“Sådan sker det...
og den uberørte Arkitektur er født,
et ly for de kunstarter der er blevet såret
af pilenes spejlinger i vandet,
i jagten på den Firfoldige Himmel,
afgud af gennemsigtig lava,
som fra år til år
ved forårets begyndelse
igen vil blive såret, således at kunstarterne,
gudernes næring,
vil forblive hos menneskene
og fylde torve og pladser
med musikere, malere, skulptører, poeter,
gravører, modister, græskarskærere,
akrobater, pottemagere, udskærere,
guldsmede, flyvende dansere,
thi fra dem kommer forårets daggry
i dette land smedet af honning!”

Oversættelse: Anna Golovanova Hjortkær og Henrik Bay Hansen